

[Alvilda Larsen.]

der er fremført om disse ting fra mit partis side, vil den højtærede minister samtidig kunne se, hvad socialdemokratiet har sagt, hvor mange gange socialdemokratiet har afvist vore forslag, har undladt at stemme for dem eller har stemt dem ned. Det er os, det er det kommunistiske parti, der har stået fast i dette spørgsmål. Vi har i dag præcis den samme stilling til disse problemer, som vi hele tiden har haft, medens det er den højtærede minister og socialdemokratiet, der i dag forelægger de forslag, der indeholder tanker og ønsker, som de tidligere har afvist og stemt imod. Hvad tidspunktet for realitetsforhandlingerne angår, kan jeg ikke se, at det er anderledes eller bedre i dag, end det var i april 1948.

Løvrigt finder jeg det mærkværdigt, at den højtærede minister under behandlingen af dette vigtige forslag, straks kaster sig over mig og mit parti. Jeg må sige, at det ikke kan give mig særlige forhåbninger til dette forslags videre skæbne. Jeg synes, det havde været mere velanbragt, om den højtærede minister havde henvendt sig til dem, der her i salen er modstandere af ministerens forslag, eller havde henvendt sig til f. eks. de radikale, hvis tilslutning det drejer sig om at få, hvis ministeren ønsker sit forslag gennemført. Jeg tror heller ikke, at grundejerne bliver mindre stridslystne overfor ministeren, fordi ministeren starter debatten med et overfald på det kommunistiske parti. Vil ministeren have sit forslag vedtaget, er det grundejerne og deres repræsentanter her i salen, der skal afvæbnes, og ikke os.

Den samling af bestemmelserne på lejelovgivningens område i en lov, der her finder sted, er et fremskridt, som sikkert de fleste sætter pris på; det er rigtigt, som det har været sagt fra anden side, at det gør det hele langt mere overskueligt. Jeg kunne tænke mig i denne forbindelse at spørge den højtærede minister, hvorfor værelseloven ikke er taget med; nu da man tager andre midlertidige love ind under lejeloven, hvorfor har man så ikke taget værelseloven med, det kunne interessere mig at vide. Det kan vel ikke skyldes, at ministeren finder den så dårlig, at den ikke kan tages med?

Når loven indeholder de nødvendige overgangsbestemmelser, finder jeg det rigtigt, at overgangsbestemmelserne vedrørende de frivillige overenskomster, der er indgået efter 1. maj 1948, har tilbagevirkende kraft. Det er det, der af grundejerne betragtes som værende i strid med

grundloven, men enhver, der kender de faktiske forhold, må erkende, at det er nødvendigt at give disse bestemmelser med tilbagevirkende kraft.

Efter at diskussionen om husleje forholdene tog fart, har der rullet en sand bølge af lejeforhøjelser henover lejerne under trusel om opsigelse. Ejerne vidste nemlig, at lejerne var magtesløse, så længe 1939-grænsen fandtes, og at lejemålene i de nye ejendomme ikke kunne indbringes for retten. De har i allerhøjeste grad benyttet sig af dette forhold, og idet de har formodet, at dette uretfærdige forhold ved en ny lov eventuelt blev bragt ud af verden, har de skyndt sig at sikre sig lejeforhøjelser hurtigst muligt. Jeg kan nævne nogle eksempler i så henseende. Den 23. maj 1948 fik 100 lejere i „Haandværkerhaven“ på Tuborgvej valget imellem en opsigelse eller en lejeforhøjelse på ikke mindre end 20 pct. Selv har jeg haft masser af henvendelser fra lejere, der enkeltvis er blevet præsenteret for krav om husleje forhøjelser, og forhøjelserne har fundet sted i mange tilfælde netop i det sidste halve år. Lige før jul så vi tilfældet med trusel om opsigelse af ca. 120 lejere ude i Kantorparken på Bispebjerg.

Om disse aftaler udtalte det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sig til „Ekstrabladet“ den 9. juni 1948 på følgende måde:

„Det er kedeligt, at grundejerne ikke selv formår at holde justits overfor sådanne fremgangsmåder, thi de påkalder og nødvendiggør jo netop de nye restriktioner, som grundejerne ønsker at undgå, og som det var bedst at undvære.“

Og videre siger det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard:

„Løvrigt tror jeg ikke, at flere af de mindre gode husejere bør spekulere i anvendelse af de nævnte metoder, thi jeg betragter det som givet, at en kommende huslejelov vil finde vej til at ophæve gylldigheden af sådanne aftaler, der så øjensynligt har til formål at omgå lovgivningens bestemmelser ved en udnyttelse af beboernes frygt for at komme til at stå uden bolig.“

Ja, husejerne har ikke kunnet holde justits, og den vej, man i så fald måtte gå, er den, ministeren foreslår, og som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard foreslog i sommeren 1948.

Af andre væsentlige forhold i ministerens forslag skal jeg omtale varmemålerbestemmelserne. Jeg håber inderligt, at ministerens forslag bliver færdigbehandlet i denne rigsdagssamling, også af hensyn til varmemåler-